

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צב.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]

בר קא דבתר נשואין 54 חיישינן. י"מ דוקא לדיא הקול שמחלת
הנשואין היו באיסור לקבלה כי האי לא חיישינן דמדעבד
נשואין מסתמא דיקו זה במלתא ושקר הוה אבל במאי דהוה אחר
נשואין אסרינן שפיר בקלא ולפי זה אחי שפיר ההיא דרוכל דלעיל

(דף כד:) ואר"י דלי איפטר לומר כן
 דבהדיא אמרינן בגיטין (דף פא. וסא)
 דבכל ענין לא חיישינן גבי כתב גט
 לאשמו והיא יושבת ומשמשתו תנא
 והדבר כריך בדקיה ופרין עלה ולאמר
 רב אשי כן קולא דבתא ושאילן לא
 חיישינן וההיא דרובל דלעיל דפרי לעיל
 (דף כד:) ד"ה אמר: **ואמר** י"ה מת
 בע"ף והדר מת בנך ב' הולד הראשון
 והאחרון במזור. אמר ר"י דראשון
 היינו לפני שמועה והאחרון אחר
 שמועה כי ההיא דסיפא דמפרש
 גמ' דלין לפרש דלמסקנא דגמ' הוי
 דהכא מבצל ראשון ומבצל אחרון
 דהיינו מיצט דקסנו נמי לאוסרה איצט
 דהא ע"כ הוי ממזר דהכא מדאורייתא
 קאמר כמו שפירש ומיצט לא הוי
 ממזר מדאורייתא אפילו לר"ע דמשו
 ונות יצמה כונות דלשת איש לאוסרה
 איצט דאפילו אשת איש לא מיתסר
 מדאורייתא ע"י טעות ואפילו מדרבנן
 לא מיתסר איצט הכא למאי דמוקי
 לה לקמן (דף נד.) בתרי ותרי ובעידי
 הומה וגט נמי לא בעי' מאותו מין
 השוק לא מתחלה נשאת בשני עדים
 כמו שהיתה ומותרת לבצל אם היה
 קיים: **אבל** חבמים אומרים אין
 ממזר מיבמה. וא"ת הא משמע
 בגיטין דאפי' לרבנן הוי ממזר מיבמה
 לשוק דבפרק הזורק (גיטין דף כ. וסא)
 בעי הש"ס אמשנה דכל עריות
 שאמרו (א) כרותיהן מותרות נישאו
 אין זינו לא לינא תיהיו תיובתא
 לרב המנונא לנישואין דוקא משום
 דמיחלפא

הדייט חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה דברי ר' אלעזר וחכ"א יקרבן אחד על הכל ומודים חכמים לר' אלעזר ישאם נשאת לחמשה בני אדם שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד הואיל וגופין מוחלקין: **מתני'** האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר: ^אאמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר: אמרו לה מת בעליך וניסת ואח"כ אמרו לה קיים היה ומת תצא והולד ראשון ממזר והאחרון אינו ממזר: ^באמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מותרת לחזור לו אע"פ שנתן לה אחרון גמ לא פסלה מן הכהונה את זו דרש רבי אלעזר בן מתאי ואשה גרושה מאישה ולא מאיש שאינו אישה: **גמ'** מאי ראשון ומאי אחרון אילימא לראשון לפני שמועה ואחרון לאחר שמועה ליתני הולד ממזר משום דקבעי למיתני סיפא אמרו לה מת בעליך ונשאת ואח"כ א"ל קיים היה ומת הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר תנא נמי רישא ראשון ואחרון ממזר ת"ר ^דזו דברי ר"ע שהיה אומר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין אבל חכמים אומרים אין ממזר מיבמה ולימא אין ממזר מחייבי לאוין האי תנא דר"ע הוא דאמר מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר אמר רב יהודה

כל קלל דבסר נשואין. כגון כהן שנשא אשה ואח"כ יאל עליה קול הגרועה או זוהה: **כיון דאסמי לנר ושירין לה**. הואיל והזכרה לצא ולב"ד להחירה אלמא כמי הוה קודם נשואין והלכך כמי שיאל הקול מאותה שעה דמי קמ"ל: **כורו צים דין ששקעה חמה**. בשבת והמירו געשות מלכא: **אין זו הוראה**. לסמוך עליה ולפטור יחיד

שעשה על פיהם או אם עשו צבור על
פיהם אין מביאין פר כשאר העם
דבר אלא כל אחד כשבה או שעירה
שאין זה השלם דבר אלא טעות
כסבורים שעל צבורם דבר טעות
דקה לכו"ע גילוי השתא דטעות הוא.
והכא נמי דמתני' טעות היא כסבורים
שמת והנה בא בעלה והכל רואים
אלא אחד קמון: **מדע דבורה היא.**
ע"י הוראת צ"ד היא ניסת ועלייהו
תליא ולא אמר דהא בכל התורה עד
אחד לא מהימן והכא מהימן דתורה
אף האמינותו והם האמינותו דצדקן
אפומייהו: **מאי טעמא** לעז **משום**
דבורה היא. וכשהורו שחלב הקיבה
מותר דלעולם מינייהו וקמון אדעתיהו.
והכא נמי אדעתיהו הוא דקמון
דאמרי כל אשה דייקא ומינסבא וממלא
דעסו כהוראתהו דאין לא לייקא
ואינסבא: **הווי טעמא.** טעם מובהק
וכי הדר אמרי להיפירא. בטעם שאינו

מוצקה מי משגיחין בזה: אסו טרי ואסרוה. הרי טעם ברור: יי הדר אסא עד. אחד ואמר עכשיו מת שרינן לה: מ"ט לאו משום. דאמרין עד קמא אטעיין והאי בחרתא מהימן דאי קמיתא הוראה לא דלעתין סמכי מי חזין טעמא על ידי השנים הללו דלא אורין שפיר היי מזין למהדר דלעתין קמיתא: יקוב דרין אס הכר. בינסת ע"פ ב"ד לא אמרין ע"פ ב"ד הוא ומפטרטא אלל הולבין אחר עומק הדברים ואמרין טעומא הוא דלעד סמוך וביא חטאת שמינה: א"כ מאי יקוב כו'. מדתני שפיר לשמע דאי לא שמיניין זה שפיר לפוס ריטאט הוה פטר לה: על שכן אלמנה (ב"ב 107). דלהכי לא שרייה: על כל ביאה וביאה. קסבר רבי אלעזר ביאות מחלקות וטעמא במוס' כריתות (דף 107). קרבן אחד על הכל הואיל ולא נודע לה בינתיים והוא לה כאכול שני זיתי חלב בעלם אחד: ברתנ' ואחר כך מס בנן. ולא חושקה לייבוס ונשאת לשוק: ראשון אחרון. מפרש בנמי: ממור. וכר"ע מיתוקמא דלמור (נעיל דף מט). יש ממור מחייבי לארין: קיים היה. כשינסת: הולד הראשון. שהיה לה בעודה חי: בנמי אין ממור מיבמה. שנשאת לשוק בלא חליהא הואיל ולייתה עליה אלל בלאו: אסא סנא. וחס'רין ממור מיבמה אלמא סבירא להו דיש חייבי לארין שהולד ממור מהן (ו) תנא דבי ר"ע היא דליכא תנא בפיק

החולץ (נפילי ממנו). אליבא דר"ע דאמר ש' ממזר מחייבי לאוין דשאר דמחמת קורבה כגון אנוסת אביו לר' יהודה דאמר קאי עליה בלאו צ' נושאין (לקמן טז). וכגון נושא את חלוצתו דקאי עליה בלא יבנה (דברים כה) ולא דקורבא הוא הוי ממזר: מחייבי לאוין גרידי. כגון יבמה לשוק ודומה לה: בעניינינו

מסורת הש"ס

(א) גיטין פא. פח: פט;
(ב) [סנהדרין ו:]; ג [צ"ל
אלעזר]; ד רש"י,
(ה) [מוספתא פי"א],
(ו) [לקמן ג:]; ו גיטין פט:
לעיל פח.; ח) [לעיל י: וש"נ
ומוספתא פי"א].

תורה אור השלם

1. אִשָּׁה זֹנָה וְחִלָּלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ בִּי קֹדֶשׁ הוּא לֵאלֹהֵינוּ:
ויקרא כא ז

הגהות הב"ח

(א) גמ' ושריטן לה כקלף:
(ב) שם דלמרה אמן הוא
דשירותוני פנויה:
(ג) רש"י ד"ה כ"ש אלמנה
לנחן גדול דהוי דלמרה:
(ד) דהא תנא וכו'
ממור מהן הס' ד' ואח"כ
מ"ה הך מנא דבי ר"ע
הוא וכו' דקורבא הוא
דהוי ממור: (ה) תוב' ד"ה
אבל וכו' דכל עריות שאמרו
פוטרתו לרמיהן נשאו
אין:

מוסף רש"י

כָּל קָלָא דְּבַחַר נִשְׁרָאִין
 לְהוּן חֵיִישׁוֹן, אֲפִרְסִי
 שְׁמֵינִי חֲבֵרְסִין, וְנִיטְרִין
 דְּמִישׁוֹן לָקֹלָא, דְּתֵנִן
 אֵיזָא שְׁמֵי נִשְׁרָא מִקְרִשְׁתָּא
 לְקֹלֵי מִקְרִשְׁתָּא אֲפִרְסִי
 לְיֹאשֻׁבָא לְחַתָּא, עַד שְׁמֵן הִי
 מִשְׁלִי, מִשְׁלִי עֲלוּי, עַד הִי מִשְׁלִי
 בִּשְׂכָּלָא קֹדֶם קֹדֶם שְׁמֵן
 לְחַתָּא בְּלִי לְחַתָּא שְׁמֵן
 אֲפִרְסִי לֵי (יִגְרִי) ^{אָרִי}
 לְחֹסְרֵי עַד בְּנֵינָא הִי
 לְחֹסְרֵי עַד מִנְעֵל קֹדֶם
 אֲפִרְסִי אֲחֵי מִנְעֵרֵי עַד
 וְהִי, וְנִמְלָחֵת אֲחֵרֵי עַל זֶה
 וְנִמְלָחֵת קֹלָא וְנִמְלָחֵת
 עַד אֲפִרְסִי אֲחֵי וְנִמְלָחֵת
 עַד אֲפִרְסִי לְעַל קֶדֶם
 שְׁמֵן אֲפִרְסִי לְעַל (אָרִי) ^{אָרִי}
 וְכֹוֹן אֵל שְׁמֵן לְכֹוֹן אֵל
 עֲלֵיהִי קֹדֶם שְׁמֵן זֶה אֵל
 גִּיבֵרֵי, עַד מִסְּקִי לֵי
 וְנִמְלָחֵת אֲחֵי עֲנֻדֹת חֲבֵרֵי
 אֲפִרְסִי (אָרִי) ^{אָרִי}
 מִשְׁלִי מִשְׁלִי מִשְׁלִי מִשְׁלִי
 בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי
 מִשְׁלִי מִשְׁלִי מִשְׁלִי מִשְׁלִי
 אֵל שְׁמֵן אֵל שְׁמֵן
 אֵל שְׁמֵן אֵל שְׁמֵן